

Mijn 'grande sortie' van 2018 (deel 2)

Hallo, hier ben ik weer. Nu ben ik in Salons de Provence om Wim Versporten te supporteren voor zijn toernooi <http://www.echecs.asso.fr/FicheTournoi.aspx?Ref=44624> .

Na Reims ben ik naar Troyes getrokken en daar was een heerlijke camping, gerund door een Nederlander, en geen 'regeltjes' of van die dingen, gewoon relaxed. Dikwijls vinden camping führers het heel belangrijk douches en andere ruimte af te sluiten, of "je moto mag niet daar staan bij je tentje, maar dáár". Ook was die niet zo ver van de stad zodat ik ook daar mijn gading kon vinden. Heel belangrijk voor mij is het internet en de mogelijkheid om mijn laptop op stroom te kunnen aansluiten. En dat was, met wat proberen, geen echt probleem. Niet zoals thuis, maar toch voldoende. Over het algemeen vind ik in de stad ook wel mijn gading, want elke deftige zaak heeft WiFi, de rest is achterlijk. Eigenlijk weten die lui niet wat ze aan mij missen. Geef mij degelijk internet en een stopcontact en ik kom dagelijks vijf uur langs en verbruik een consumptie om het uur of zoiets. Anderzijds zijn er natuurlijk profiteurs die een halve dag zitten met één koffietje. Dat is natuurlijk ook frustrerend voor een barhouder. Om het over Troyes te hebben, die hebben een prachtige kathedraal, niet zo groot en indrukwekkend als die van Reims, maar toch de moeite waard. Een van de leuke dingen vond ik de tekst bij de ingang (figuur 1) Met humor geschreven is dat er toch vlak op. Het is de Petrus Paulus kerk geheten. Beiden worden, na Christus, zowat als de stichters van de katholieke kerk gezien. Petrus als de eerste paus (figuur 2) hier herkenbaar met de sleutel omdat hij de zogezegde portier is van de hemel, en Paulus als de grote verspreider van het geloof, hier afgebeeld met een zwaard, (figuur 3) NIET omdat hij het geloof met het zwaard verspreide, maar omdat zijn hoofd werd afgehakt met een zwaard. Paulus is in het NT de auteur van 7 brieven die nog regelmatig worden aangehaald tijdens kerkdiensten, en daarnaast nog van een zevental andere die waarschijnlijk niet van hem zijn. Allen sporen aan tot 'Christelijk' en 'godsvruchtig' leven en zijn uiterst moraliserend, dus laat ons daar verder over zwijgen. Bijzonder in deze kathedraal vind ik de twee rozetten. Eén kleurrijke (figuur 4) en een meer ingehouden rozet (figuur 5). Hoe komt dat? Wel, die kleurrijke is origineel en dateert van de zestiende eeuw en is gesitueerd op de zuidelijke zijbeuk, terwijl de noordelijke 'nieuw' is nadat een torenspits na veel blikseminslagen aan die kant naar beneden gevallen is en die rozet vernield heeft, samen met een stuk van de muur. Dat werd dan later hersteld met een modestere versie en als U goed kijkt dan ziet U ook een verticale stenen steunbalk in het midden om het boeltje recht te houden. Tussen haakjes, volgens het grondplan van een kerk zal bij voorkeur het altaar in de oostelijke kant van de kerk staan (richting Jerusalem), zodat je automatisch noord, van zuid kan scheiden. Dit is geen algemene regel want je kan moeilijk een halve stad slopen om een kerk te bouwen, maar dit komt om theologische reden vaak voor. Net zoals de Kibla (gebedsrichting) van de moskeeën altijd richting Mekka staan gericht. Behalve in de eerste eeuw van de Islam toen de Kibla eerst richting Jerusalem wees. Er zijn ook aanwijzingen dat de Kibla richting Petra wees en ergens tussen Mekka en Petra toen tegenovergestelde fracties van de Islam aan het kibbelen waren over wat het ware was en wie de juiste was. Maar dit geef ik enkel pro memorie.

Ik had ook het genoegen mijn petekind Annick te mogen verwelkomen op mijn camping samen met Danny. Na een rondleiding door de stad gingen we dineren in een degelijk restaurant waar me als beste de kaasschotel beviel. Eerlijk gezegd, ik vind dat koks tegenwoordig moeilijkheden hebben om hun bereidingen degelijk te kruiden, dus daarom beviel die kaasschotel me het best. Die had tenminste smaak. Een kleine kanttekening. Annick, een fles champagne is altijd welkom maar zoals ik leef in een tentje is dat niet het beste idee, ik heb zelfs geen glas om het in te schenken. Die zal dus best goed bewaard blijven tot ik terug ben in Gent.

Na Troyes trok ik naar Dijon en dat was enigszins een ontgoocheling. De camping was maar niks en toch minstens een half uur verwijderd van de stad. Voor mij hoort een degelijke bar bij een camping. Hier was de vroegere bar gesloten, waarschijnlijk omdat men geen personeel ervoor wilde betalen, en je kon wat halen in de receptie en gebruiken op een terras met Wifi. Die WiFi was niks waard en je kon ook geen stopcontact vinden, dus ik ging gewoon de stad in. Zo een camping is goed voor mensen met een kampeerwagen. Die hebben alles mee, volle frigo, WC, douche, TV, ... en hebben enkel een elektrische aansluiting nodig. Voor mij met een

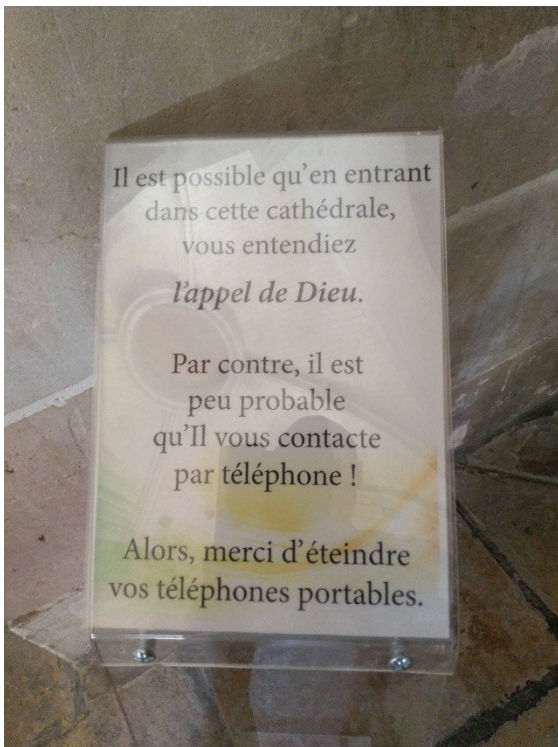
klein tentje is dat maar niks. Ik heb niets van dat alles en heb een sociale ruimte nodig, en als dat er niet is dan is die camping voor mij ongeschikt. De kathedraal van Dijon was ook niet om over naar huis te schrijven. Enkel zijn mij drie beelden bijgebleven. (Figuur 6 en 7) Links kijkt een figuur met een arend en een boek naar rechts en rechts kijkt een figuur met een kruis naar links. De eerste is de evangelist Johannes, herkenbaar aan het boek en de arend. De tweede is de apostel Andreas herkenbaar aan het Andreaskruis. Let op dat hij doet alsof hij het kruis kust. Een weerkomend fenomeen. Bach zal zelfs een basaria schrijven over dat onderwerp: "Komm süßes Kreuz", <https://www.youtube.com/watch?v=o90zQNoZuLo> een van zijn beste aria's tussen haakjes. Een kruis 45° gedraaid. Ik haal dat aan om (figuur 8) te laten zien. Zij kijken beiden naar het centrale kruisbeeld. Ik ben zeker dat dit hier niet oorspronkelijk zo stond want die twee heiligenbeelden hebben niets bijzonder met mekaar te maken, maar men heeft dat zo gekozen omdat die toevallig de juiste richting uitkeken.

Wat wel goed viel in Dijon was het bezoek aan het hertogelijk paleis. Die hertogen maken een belangrijk stuk van onze eigen geschiedenis uit. Eerst kwam Filips de Stoute (le hardi) dan Jan zonder Vrees (vermoord in opdracht van de Franse koning), Filips de goede (le bon) en dan Karel de Stoute (le téméraire) die sneuvelde in ongelukkige omstandigheden. De Franse koning profiteerde van dat laatste en nam de macht van de Bourgondiërs min of meer over. Vlaanderen maakte deel uit van Bourgondië en dus wij zaten middenin die intriges, alhoewel wij er niets over te zeggen hadden. Ik heb hier twee fantastische graftombes gezien waar ik jammer genoeg geen foto's van genomen heb. Toch iets van het internet. (figuur 9 en 10) Het waren stukken waar tientallen jaren aan gewerkt was, (door Vlaamse beeldhouwers) met een precisie in detail die ongelofelijk is. Je moet het zien om het te geloven. Een pelsmantel geloofwaardig uitbeelden in steen is niet van het minste, om iets te zeggen. Misschien een honderd figuurtjes onder de tombe in allerlei verschillende houdingen en bezigheden. Zelfs afgewend van het publiek met hun specifieke gezichtsuitdrukkingen. Hier kunt U het detail zien als het U interesseert. https://beaux-arts.dijon.fr/sites/default/files/Collections/pdf/les_tombeaux_des_ducs_de_bourgogne_livret.pdf

En nu bevind ik me dus in Salons de Provence in de camping Nostrodamus. Nog verder van de stad dus het bevalt me nog minder. Maar morgen ben ik hier weg en doe nog één statie onderweg naar Spanje. Perpignan.

Mijn volgende verslag komt vanuit Spanje

Groetjes,
Gunter

Figuur 1

Figuur 2

Figuur 3

Figuur 4

Figuur 5

Figuur 6

Figuur 7

Figuur 8

Figuur 9

Figuur 10